

[Annette Just]

Men da der nu er flere, der har delt beslutningsforslaget op i to, vil jeg også gøre det og sige: Jamen selvfølgelig er det fornuftigt, at de offentlige myndigheder siger til i forvejen og prøver på at lægge arbejdet på et fornuftigt tidspunkt, når der skal laves noget lige uden for en butiksdør. Det er det absolut også mit indtryk at i hvert fald kommunerne gør deres allerydste for.

Men jeg er også meget tilfreds med, hvad ministeren sagde, nemlig at man vil give dem en bemærkning om, at det selvfølgelig også skal fortsætte. At det måske også skal forbedres en del, når det gælder amt og stat, skal jeg ikke kunne sige, men når det gælder kommunerne, er det mit absolutte indtryk, at de gør alt, hvad de kan, for ikke at genere hinanden.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg skal begynde med at takke de mange medlemmer af sympatikoret for deres venlige ord, men derudover er der selvfølgelig ikke så voldsomt meget at takke for, for tilslutningen til beslutningsforslagets gennemførelse var jo ikke særlig tydelig fra nogen side.

Jeg vil gerne knytte et par kommentarer til intentionerne bag dette beslutningsforslag.

Vi er ikke i tvivl om, at de kommunale, amtskommunale og statslige myndigheder, som foretager sådanne arbejder, tager hensyn til de handlende rundt omkring. Jeg tror også, at der bliver informeret i meget høj udstrækning, men vi får trods dette en lang række eksempler på, at små forretningsdrivende – det er specielt dem, vi tænker på – føler, at de kommer i klemme, at de får en omsætningsnedgang, og at deres lille virksomhed er truet af langvarige ledningsarbejder.

Vi har skrevet i beslutningsforslaget, at det er noget med en grænse på en måned. Det er altså ikke de små ting, vi her tænker på. Det er ikke de pludseligt opståede brud på en vandledning, som kan repareres i løbet af en dags tid, men det er de langvarige arbejder, som for os at se trækker unødigt ud. Man har måske en forestilling om, at det er økonomisk mere forsvarligt at lægge fjernvarme ned i hele gaden på én gang frem for at dele den op i nogle bidder og få det afsnit afsluttet i en fart, og dermed kan det trække længe ud. Vi føler virkelig, at der er et problem, som bør løses.

Dernæst vil jeg gerne knytte et par kommentarer til de enkelte indlæg, der er kommet herfra, og først til trafikministeren.

Hvad angår spørgsmålet om, at det skulle være dyrt for skatteborgere og for brugere fra forsyningsselskaberne at indføre en sådan ordning, vil jeg gerne sige, at det er klart, det vil blive dyrere at foretage disse arbejder, hvis der skal udbetales erstatning. Men her må hensynet til den forretningsdrivende dog tælle stærkere, for her er det en virksomheds eksistens, der er tale om. Det kan ikke være meningen, at en virksomhed skal trues, fordi den slags arbejder skal udføres; der må være en solidarisk hæftelse, for at sige det på den måde.

Vi føler ikke, at de nugældende regler om information er tilstrækkelige. Det er ikke en pligt. Det er noget, man gør i langt de fleste tilfælde, det er vi klar over, men pligten er der ikke, og den vil vi gerne have lovfæstet.

Det er naturligvis rigtigt, som det blev sagt, at der allerede i dag udbetales erstatninger efter domstolsafgørelser, men hvad hjælper det, hvis nøglen er drejet om, inden man kommer så langt i systemet?

Fru Eva Fatum vil jeg gerne takke for sympatien for første del og en mere positiv tilslutning til anden del. Der blev stillet nogle konkrete spørgsmål, og dertil vil jeg gerne svare, at vi tænker på enkeltpersoner i denne sammenhæng, og det understreges også af, at vi skriver, at erstatningen skal beregnes i lighed med reglerne for beregning af dagpenge til selvstændigt erhvervsdrivende.

Tilbagebetaling af erstatning, hvis anlægget er til fordel for den pågældende, har vi ikke forestillet os, for vi mener ikke, at det vil være ret mange tilfælde, hvor man kan måle nogen speciel fordel ved et sådant anlægsarbejde.

Vi har ikke forestillet os, at disse bestemmelser skulle tages i brug ved omfartsveje og den slags større anlæg, for det er vel ikke almindeligt, at en lille forretning ligger et sådant sted, og hvis der er tale om arbejde af den størrelse, mener jeg, at helt andre erstatningsregler automatisk ville træde i funktion.

Også hr. Flemming Hansen vil jeg gerne takke for sympatien, men der var jo altså heller ikke meget andet end sympatien i hr. Flemming Hansens indlæg. Jeg kan ikke helt dele hr. Flemming Hansens tilfredshed med, at informationen er helt på plads alle steder.